

אלו, יטעו להטביל גם כלים שנטמאו באב הטומאה.

- וי"מ משום שזריזים הם במצוות, אין טומאה שכיחה אצלם, ואם כן, הטבלת כלים אלו אצלם דבר שאינו שכיח, ולא גזרו עליו חכמים.

נדה מערמת וטובלת בבגדיה

אף שאסרו חכמים להטביל כלים ביום טוב ושבט, נדה שהגיע זמנה לטבול ביום טוב או בשבת מטומאתה, ואין לה בגדים טהורים להחליף אחר הטבילה, מותר לה לטבול כשבגדיה עליה^א, וכך יטהרו עמה.

ולא חששו חכמים, לאסור טבילה כזו, שמא תלמד מכאן היתר להטביל את הבגדים גם בפני עצמם, כי מאחר שהתירו לה להטבילם רק דרך מלבוש, זכורה היא, ולא תטעה.

טבילת אדם בשבת ויום טוב

לדעת בית שמאי – כשם שאסור לטבול כלים בשבת ויום טוב, כך אדם **אסור** לטבול בהם.

ולדעת בית הלל – דווקא כלים אסור לטבול בשבת ויום טוב, אבל אדם **מותר** לטבול בהם.

- לדעת האומרים, שטבילת כלים בשבת ויום טוב אסורה, שמא יעבירם ארבע אמות ברשות הרבים, אין לאסור טבילת אדם, כי מותר לו לעבור ארבע אמות ברשות הרבים.

- ולדעת האומרים שטבילת כלים בשבת ויום טוב אסורה שמא יסחטם, אין לאסור טבילת אדם, כי אינו נסחט.

- ולדעת האומרים שטבילת כלים בשבת ויום טוב אסורה, שמא ישהה את הטבילה עד

^א תימה, היינו שרייה, ושרייה אסורה מפני שהוא מכבס ומלבו, דאמרינן שרייתו זו היא כבוסו. ויש לומר דהואיל דהוי דרך טינוף, שרי. ותדע, דהאיך אנו מנגבים ידינו במפה בשבת, הא הוי שרייה, ואסור מפני שהוא מכבס ומלבו, אלא כיון דהוי דרך טינוף שרי, הכא נמי נימא הכי. [תוס'].